

תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) (תיקון מס' 2), התשפ"ו-2026

לאחרונה פורסמו ברשומות תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) (תיקון מס' 2), התשפ"ו-2026 (להלן - התיקון) המתקנים את תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה), התשנ"ג-1993 (להלן - התקנות).

ראשית, התיקון קובע כי הסכומים המפורטים בטבלת מבחן ההכנסה, אשר צורפה לתיקון, יעודכנו באופן אוטומטי, ב-1 לינואר של כל שנה, לפי השינוי בשכר המינימום, כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987, ויעוגלו, לפי שכר המינימום הידוע ב-20 למאי של שנת הכספים הקודמת ליום העדכון לעומת שכר המינימום שהיה ידוע ב-20 למאי של שנת הכספים שלפניה.

שינוי כאמור יפורסם על-ידי מנכ"ל משרד הפנים ברשומות.

שנית, התיקון הוסיף לתקנות את תקנה 22א, שכותרתה "תנאים לקבלת החלטה על מתן הנחות ושיעורן". על-פי תקנה 22א לתקנות, לפני אישור ההנחות על-ידי המליאה, גזבר הרשות המקומית צריך להגיש למליאה חוות דעת.

חוות הדעת צריכה לפרט את הפרטים הבאים:

מהו אובדן ההכנסות הצפוי כתוצאה "מכלל ההנחות לפי תקנות אלה". כלומר, הערכה של כל עלות כל ההנחות שהמועצה מעניקה לפי התקנות. ויובהר: לא רק הנחות לפי מבחן הכנסה (תקנה 2א) (8) (לתקנות), אלא גם הנחה לנכה, הנחה לאזרח ותיק, הנחה לילד נכה, הנחה למשרת מילואים פעיל, הנחה למפקד מילואים פעיל וכדומה.

על חוות הדעת להראות לחברי המליאה שמתן ההנחות, לפי אובדן ההכנסות הנ"ל, לא ייצור "גירעון שוטף" כהגדרתו בסעיף 140ג לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן - פקודת העיריות) בתקציב הרשות המקומית, או, ככל שטרם אושר התקציב, "בהתחשב באומדן צפי ההכנסות וההוצאות של הרשות המקומית וזאת בין השאר בהתאם לנתוני השנים שקדמו לאותה שנת כספים ועל פי התקציב השנתי הקודם".

יוער, כי סעיף 140ג לפקודת העיריות מגדיר "גירעון שוטף" כ"עודף הוצאות על הכנסות בתקציב השוטף, כפי שהופיע בדוח המבוקר". כך, ככל שרשות מקומית יש גירעון שוטף, הרי שמשמעות הדבר שהיא אינה רשאית לאשר הנחות מארנונה לתושביה.

להלן, הנוסח המלא של התקנה:

"לא תחליט המועצה על מתן הנחות מארנונה שהיא רשאית לתת לפי תקנות אלה ועל שיעורן, אלא אם לא יהיה באובדן ההכנסות כתוצאה מכלל ההנחות לפי תקנות אלה, כדי להביא ליצירת גירעון שוטף, כהגדרתו בסעיף 140ג לפקודת העיריות, בתקציב הרשות המקומית, ואם טרם אושר תקציב הרשות המקומית לשנת הכספים, בהתחשב באומדן צפי ההכנסות וההוצאות של הרשות המקומית וזאת בין השאר בהתאם לנתוני השנים שקדמו לאותה שנת כספים ועל פי התקציב השנתי הקודם; טרם הדיון במועצה תונח לפני המועצה חוות דעתו של הגזבר בעניין זה".